

komme ud deraf, naar man ikke tilveiebringer en Skat, som er i Stand til i Virkeligheden fuldstændig eller i en væsentlig Grad at hindre Brændevinsdrinkingen; og hvad bairsk *Sl.* og de andre Drikkevarer angaar, er Forhøielsen saa ringe, at den snarere vil bidrage til at formere end formindste Brugen af bairsk *Sl.*, naar Brændevin bliver saa stærkt beskattet. Jeg kan derfor ikke tro, at hvis den ærede Minister har havt denne Hensigt, hvad jeg antager, han har, siden han siger det, at han da er gaaet den rette Vej til at tilfredsstille dette Diemed; men jeg skal se bort deraf. Jeg skal ikke fordybe mig videre i denne Side af Sagen; men hvis andre ærede Medlemmer ønske at udtale sig nærmere deraf, skal jeg henstille dette til dem. Den Side af Sagen, som jeg ønsker nærmere at udtale mig om, er den finantstielle Side, og der møder der strax — naar jeg holder mig den høitærede Ministers Bemærkninger for Die — den Indvending, at til at gennemføre den Toldreform, som den meget ærede Minister foreslaar, behøves der ikke Spor af Kompensation; thi den Toldreform, som Ministeren har foreslaaet, vil kun medføre en formindstet Indtægt af 40,000 Kr., og dertil behøves der vistnok ikke nogen Kompensation. Ganste sikkert har den høitærede Minister i sit Toldreformforslag villet begrundet, at der skal være Kompensation for de 3,500,000 Kroner, der betales som Udførselsgodtgjørelse af Brændevin, men naar der ikke kommer nogen *Sl.* og Brændevinsafgiftslov, saa vil der heller ikke være nogen Udførselsgodtgjørelse, og altsaa forekommer det mig, at for Toldreformens Skyld er denne Lov uforuden, i alt Fald som den ærede Minister foreslaar den. Hvad det andet Punkt angaar, nemlig Anvendelsen til Foranstaltninger, som skulde sætte Kommunerne i Stand til at yde Hjælp til Selvhjælp, angaaende saadanne Foranstaltninger foreligger der ikke noget Lovforslag, som kunde begrundet dette. Det eneste Forslag i den Retning er et Forslag til en Sygekasselov; men den høitærede Indenrigsminister har imidlertid oplyst os om, at det kun vil medføre et Tilskud af det Offentlige af 411,000 Kr., hvoraf Statskassen skulde betale henved Halvdelen og Kommunerne vistnok over Halvdelen. Til en saadan Udgift paa 400,000 Kr. vil det ikke være fornødent at søge Dækning ved nye Skatter, og andre Forslag i saa Henseende foreligger jo ikke for os. Denne Udgift af 400,000 Kr. er jo kun det Halve af, hvad der medgaar til Gendarmerne, og ved at ophæve Gendarminstitutionen vil man jo være i Stand til

at dække Udgifterne ved en Sygekasselov 2 Gange. Der foreligger saaledes i det Forslag, som Regjeringen har forelagt for os i nærværende Samling, ikke nogen som helst Anledning til at udskrive nye Skatter fra et finantstelt Synspunkt betragtet, og det vilde da kun kunne motiveres derved, at Regjeringen i en saadan Skat som den her foreslaaede vilde sikkre sig Midler til at dække Udgifterne i Anledning af de Reformere i de nævnte Retninger, som i Fremtiden vilde blive foreslaaede. Dette er et Standpunkt, som jeg overhovedet ikke tror, at vi kunne gaa ind paa. Naar der ikke for Diebliffet paahviler Statskassen nogen som helst Forpligtelse, der ikke bekvemt kan dækkes af de forhaandenværende Statsmidler, ligger der i de af Regjeringen selv forelagte Lovforslag, baade om en Toldreform og om Sygekasser, ikke nogen Fornødenhed for nærværende Lovforslag. Forsaavidt der i Fremtiden skulde opstaa Krav, der vilde gjøre det nødvendigt, at man søgte Dækning i nye Skatter, vilde det være naturligt at stille sig paa det Standpunkt, som vistnok enhver Repræsentation fornuftigvis vilde stille sig paa, at sige: Først maa disse Krav have fundet deres Udtryk i Lovforslag og være blevne vedtagne af Repræsentationen, først maa vi være blevne enige deraf, saa kunne vi umiddelbart derefter se, hvilke nye Indtægter det er fornødent for Statskassen at skaffe sig for at kunne tilfredsstille disse Krav. Jeg er i det Hele taget af den Mening, at det ikke vil være fornødent at udskrive nye Skatter eller overhovedet at tilveiebringe nye Indtægter for at tilfredsstille de Krav, som der for Tiden er Tale om at stille paa hele det sociale og økonomiske Omraade, efter som vi jo have en betydelig Kasseebeholdning, som vi kunne ty til; selv om denne uden dette Things Samtykke er bleven forringet noget, er der dog endnu saa mange Penge tilbage i den, at der overhovedet næppe vil være Nødvendighed til at udskrive nye Skatter for at tilfredsstille de økonomiske og sociale Krav, her er Tale om, i alt Fald naar de holdes indenfor rimelige Grændser. Men det gjælder jo, at alle saadanne Forslag som Sygekasseforslag, Alderdomsforsørgelsesforslag og alle de andre Reformforslag, at der ganste sikkert ikke behøves nye Skatter dertil, men paa den anden Side maa jeg indrømme, at dersom en Toldreform skulde gennemføres i det Omfang og paa den Maade, som nærværende Thing ønsker, vilde det ikke kunne undgaaes, at man maatte søge Kompensation for en Del af Medvættelsen i nye Skatter. En Del af disse Medvættelser vilde vistnok, saaledes som dette Thing tidligere har udtalt sig for, kunne